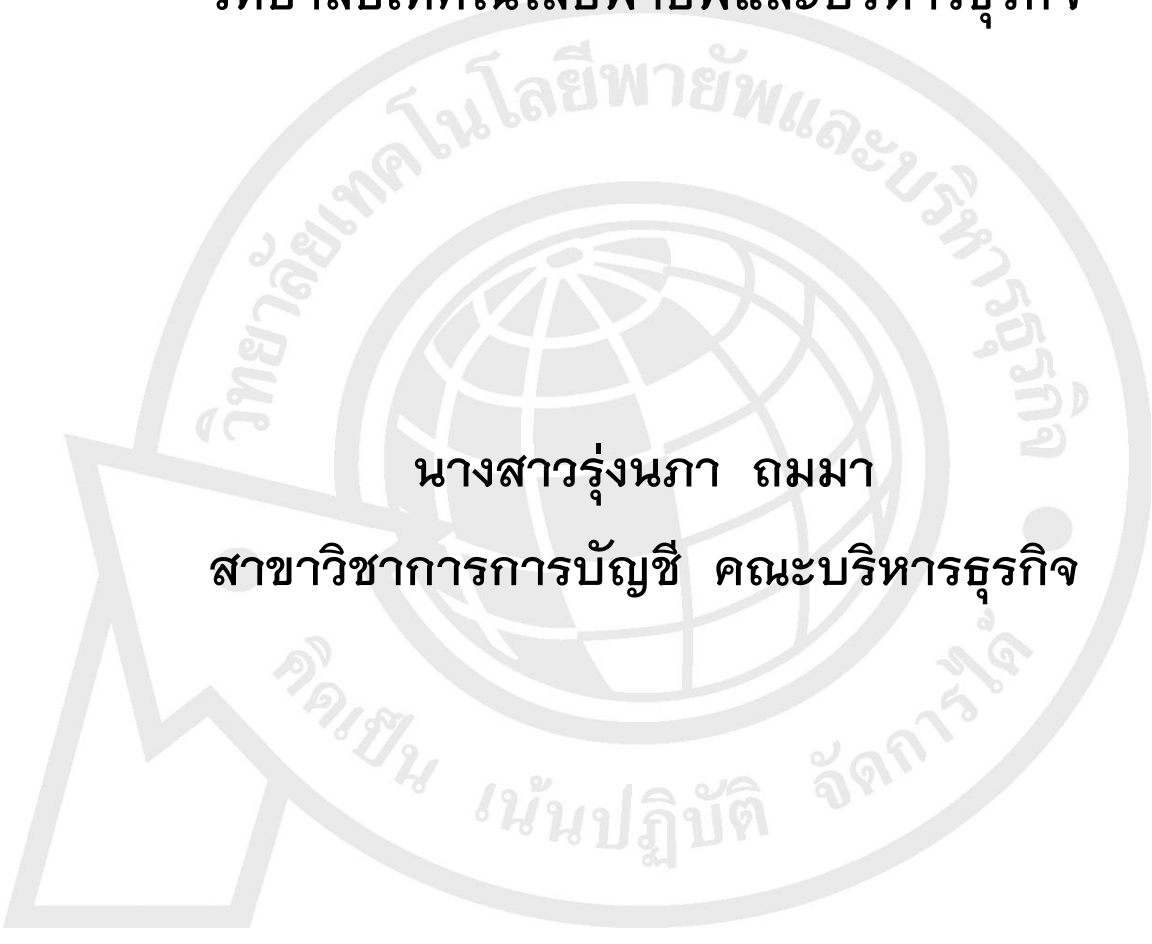

การศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชา
การบัญชีเบื้องต้น 2 ห้อง CD102
วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

นางสาวรุ่งนภา ถมมา
สาขาวิชาการการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ

ปีการศึกษา 2555

© ลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและ
บริหารธุรกิจ

หัวข้อวิจัย : การศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น
2 ห้อง CD102 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยศาสตร์และการบริหารธุรกิจ
ชื่อผู้วิจัย : นางสาวรุ่งนภา ถมมา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาสาขาพาณิชยศาสตร์ ห้อง CD102 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยศาสตร์และการบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 และเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษา โดยนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการเรียนการสอนในภาคเรียนถัดไป ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถาม ศึกษานักศึกษาห้อง CD 101 จำนวน 40 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 16 คน นักศึกษาหญิง 24 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาห้อง CD 101 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 16 ปี เกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01 – 3.00 และส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่กับพ่อแม่ นักศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรมการขาดเรียนโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลาง ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านกฎระเบียบของวิทยาลัยมากที่สุดเป็นลำดับแรก ลำดับที่ 2 คือ ปัจจัยด้านครู ลำดับที่ 3 คือ ปัจจัยด้านครอบครัว ลำดับที่ 4 คือ ปัจจัยด้านเพื่อน และลำดับสุดท้ายคือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เมื่อพิจารณารายละเอียดของปัจจัยย่อยต่างๆที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านครอบครัว พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อย่อยอันดับแรกคือ การที่ผู้ปกครองบังคับให้เรียนในสาขาที่ไม่ชอบ

ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อย่อยอันดับแรกคือ การติดตามแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของวิทยาลัย

ด้านครู พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อย่อยอันดับแรกคือ อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาลงและให้คำปรึกษา

ด้านเพื่อน พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อย่อยอันดับแรก คือ การที่นักศึกษามีพฤติกรรม เทียบเท่า เลี่ยงสารเสพติด

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อย่อยอันดับแรกคือ สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	2
สารบัญตาราง	3
สารบัญภาพ	6
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	7
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	8
1.3 ขอบเขตการวิจัย	8
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย	9
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ	10
1.6 คำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย	11
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	12
2.2 งานวิจัยภายในประเทศ	15
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 รูปแบบการศึกษา	17
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
3.3 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา	17
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	18
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	19
3.7 สถานที่ในการดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล	20
3.8 ระยะเวลาในการวิจัย	20
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	21
4.2 ข้อมูลสาเหตุปัญหาพฤติกรรมการศึกษาเรียนของนักศึกษา	23
4.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	29
5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	29
5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	29
บรรณานุกรม	35
ภาคผนวก	37
ประวัติผู้เขียน	41

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ	21
2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามอายุ	22
3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย	22
4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามการอยู่อาศัย	22
5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุ ปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว	23
6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุ ปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านกฎระเบียบ ของวิทยาลัย	24
7 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุ ปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านครู	25
8 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุ ปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านเพื่อน	26
9 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุ ปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้าน สิ่งแวดล้อมและสังคม	27
10 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญโดยรวมของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหา พฤติกรรมการศึกษา	28
11 สรุปความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรมการศึกษา 10 ลำดับแรก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย	31

สารบัญภาพ

รูป		หน้า
1	กรอบแนวคิดการศึกษาเรื่องพฤติกรรม การขาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาสาขาพาณิชยกรรม ห้อง CD102 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ	10

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวหน้าทัดเทียมต่างชาติ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของการศึกษาไว้ว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความจริงของงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้นการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (คลังปัญญาไทย, 2555: ออนไลน์) ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ การศึกษามีความจำเป็นสำหรับทุกคน เป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างบุคคล ให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

การที่นักศึกษาจะสามารถเรียนจนจบการศึกษาได้นั้นจะต้องอาศัยบุคคลหลายคนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยเฉพาะครูบาอาจารย์ ผู้ปกครอง เพื่อนร่วมชั้น สังคมที่อยู่อาศัย ตลอดจนจิตตัวของนักศึกษาเองที่จะต้องให้ความร่วมมือในการศึกษาให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ในการดูแลนักศึกษาเป็นหน้าที่ของบุคคลหลายฝ่ายที่ต้องช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในระหว่างที่เรียน เช่น ปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษาที่ต้องมีการดูแลและตรวจสอบรายชื่อของนักศึกษาก่อนเข้าเรียนทุกครั้ง ถ้าพบว่ามี การขาดเรียนบ่อยครั้งก็อาจจะส่งผลกระทบต่อนักศึกษาในกระบวนการเรียนรู้ การสอบ และส่งผลกระทบต่อผู้ปกครอง ครูอาจารย์ วิทยาลัย ส่งผลกระทบต่อสังคม และเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาได้ ในภายหลัง ได้แก่ ปัญหายาเสพติด การยกพวกทะเลาะวิวาท การมั่วสุมในแหล่งบันเทิง แหล่งอบายมุขต่างๆ การติดเกมส์ และปัญหาการก้าวร้าว เป็นต้น (สุภาพ กาละปลุก ,2544)

วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ เป็นสถานอาชีวศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ที่มุ่งมั่นในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างให้นักเรียนนักศึกษา มีทักษะในการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติเพื่อสร้างให้นักเรียนนักศึกษา มีทักษะในการคิดขั้นนำการปฏิบัติ เป็นพื้นฐานในการจัดการและเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ดีที่สุดในประเทศไทย มีนักศึกษาประมาณ 1,500 คน ครูและบุคลากร 80 คน วิทยาลัยได้รับการคัดเลือกเป็นวิทยาลัยต้นแบบ ได้รับรางวัล

สถานศึกษาพระราชทาน และได้รับการประเมินคุณภาพอันดับ 1 ในประเทศไทยด้วยคะแนนเต็ม 5.0 คะแนน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจเป็นวิทยาลัยที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน มีสิ่งแวดล้อมต่างๆที่เพียบพร้อมให้กับนักศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สามารถประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อได้ สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข จากการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาพณิชยกรรม ห้อง CD102 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 มีจำนวนนักศึกษารวม 40 คน พบปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษาอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งปัญหาการศึกษาดังกล่าวได้สร้างปัญหาและผลกระทบต่อนักศึกษาตามมา เช่น นักศึกษาเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน การไม่มีคะแนนเก็บจากการส่งงาน ทั้งจากใบงาน การบ้าน และงานในชั้นเรียน จึงทำให้นักศึกษาไม่มีสิทธิ์ในการเข้าสอบ อาจทำให้นักศึกษาต้องเรียนซ้ำชั้น หรือเรียนไม่จบการศึกษาได้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว เพื่อต้องการศึกษาถึงพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษารวมถึงสาเหตุของปัญหา เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการศึกษาของนักศึกษา และเป็นแนวทางในการเรียนการสอนในภาคเรียนถัดไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการศึกษาในรายวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาสาขาพณิชยกรรม ห้อง CD102 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

1.2.2 เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการศึกษาของนักศึกษา สาขาพณิชยกรรม ห้อง CD102 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ และเป็นแนวทางในการเรียนการสอนในภาคเรียนถัดไป

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการศึกษาในรายวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2 นักศึกษาสาขาพณิชยกรรม ห้อง CD102 ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาพณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ห้อง CD102 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยแบ่งได้ดังนี้

นักศึกษาชาย	จำนวน	16 คน
นักศึกษาหญิง	จำนวน	24 คน

1.3.2 ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมมารชาดเรียน ซึ่งมาจากสาเหตุในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

1. ด้านครอบครัว
2. ด้านภาวะเป็ยบของวิทยาลัย
3. ด้านครู
4. ด้านเพื่อน
5. ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 กำหนดหัวข้อวิจัยในชั้นเรียนจากปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

1.4.2 จัดทำโครงการวิจัยชั้นเรียนเสนอต่อฝ่ายวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

1.4.3 สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

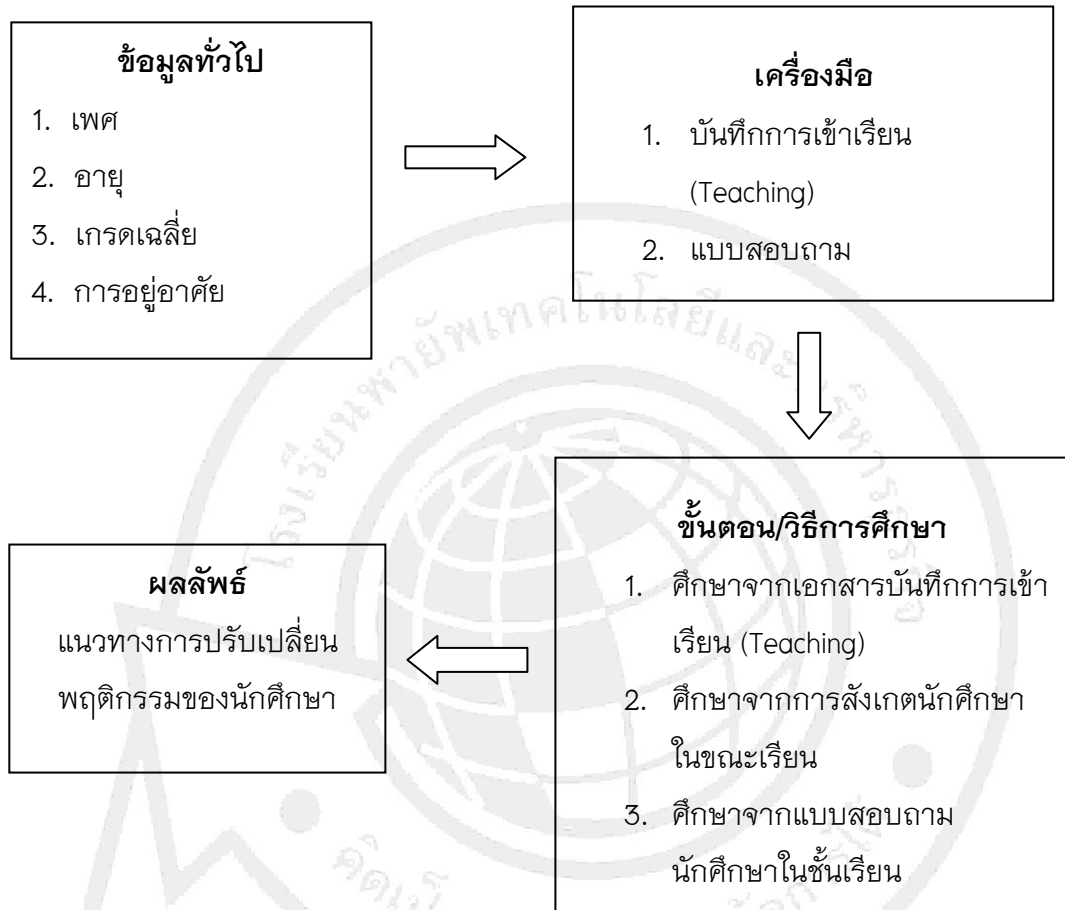
1.4.4 เก็บรวบรวมข้อมูลจริง โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือ บันทึกการเข้าเรียน (Teaching) และแบบสอบถามพฤติกรรมมารชาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาสาขาพณิชยกรรม ห้อง CD102 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน

1.4.5 นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้ มาวิเคราะห์ข้อมูล หาความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

1.4.6 สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ จัดทำรูปเล่มงานวิจัยชั้นเรียนฉบับสมบูรณ์

ในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมมารชาดเรียนในรายวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาสาขาพณิชยกรรม ห้อง CD102 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยไว้ดังภาพที่ 1 ดังนี้

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษาเรื่องพฤติกรรมขาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาสาขาพณิชยกรรม ห้อง CD 101 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบพฤติกรรมและสาเหตุการขาดเรียนของนักศึกษาสาขาพณิชยกรรมห้อง CD 101 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

1.5.2 เพื่อสามารถประเมินคะแนนการเข้าชั้นเรียนจากพฤติกรรมการขาดเรียนของนักศึกษาได้

1.5.3 เพื่อทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษาสาขาพณิชยกรรมห้อง CD 101 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

1.6 คำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย

1.6.1 **พฤติกรรม การขาดเรียน** หมายถึง การขาดเรียนของนักศึกษาสาขาพาณิชยกรรม ห้อง CD102 ในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2

1.6.2 **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ห้อง CD102 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

1.6.3 **วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2** หมายถึง ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการโฆษณาประเภทของการโฆษณาการสื่อด้วยความคิดภาพ สื่อการโฆษณา การตกแต่งร้าน การติดตามผลการโฆษณา อาชีพโฆษณาและจรรยาบรรณของอาชีพ และการนำเทคโนโลยีประยุกต์ใช้ในการโฆษณา

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่องการศึกษากิจกรรมการขาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ห้อง CD102 จำนวน 40 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 พฤติกรรมการเรียนรู้

การเรียนรู้ (สุราษฎร์ พรหมจันทร์, 2555 :หน้า 2-5) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัว ผู้เรียนโดยผู้เรียนเอง ครูเป็นเพียงผู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ครูสามารถวัดหรือสังเกตได้โดยการใช้เครื่องมือไปวัดหรือ ตรวจสอบแล้วแปลความออกมาอีกทีหนึ่ง

พฤติกรรม จึงหมายถึง การกระทำการแสดงออก อากัปกริยา รวมถึงลักษณะสี หน้าท่าทาง ซึ่งบ่งบอกถึงความรู้สึกภายใน ความชอบหรือไม่ชอบของบุคคล ตัวอย่าง ของ พฤติกรรม เช่น การพูด การอธิบาย การเดิน การยืน การแสดงออกทางสีหน้า จังหวะการพูด ความดังของเสียง เป็นต้น พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการจากผู้เรียนนั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. ต้องการให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาได้ มีความสามารถทางสติปัญญา (Intellectual Skills) มีความเฉลียวฉลาดเพิ่มขึ้น ความสามารถทางสติปัญญา คือ ความสามารถในการใช้ความรู้ (Knowledge) ที่มีอยู่ในสมองไปคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้สำเร็จ ลุล่วงลงไป เนื่องจากคนเราแต่ละคนมีความรู้ไม่เท่ากัน ทั้งประสบการณ์ในการแก้ปัญหา ก็ไม่เท่ากัน จึงเป็นผลให้ความสามารถทางสติปัญญาของคนเราแตกต่างกันไปด้วย อย่างไรก็ตาม เป็นหน้าที่ของครูที่จะให้ Information (ข้อมูลข่าวสารทั่วไปภายนอกตัวผู้เรียน) อย่างเป็นระบบ ตามหลักของการให้เนื้อหา คือ ต้องมีการแยกย่อยและจัดเรียงลำดับเนื้อหาตามสมควร โดย คำนึงถึงปริมาณที่เหมาะสมในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ที่ซึ่งผู้เรียนจะสามารถจดจำและเข้าใจได้ มากที่สุด

2. ต้องการให้ผู้เรียนทำงานได้โดยให้กล้ามเนื้อหรือประสาทสัมผัส ไม่ว่าจะเป็นการมอง การชิม การดม การฟัง หรือสัมผัสร่วมด้วย ความสามารถทางทักษะกล้ามเนื้อ

(Physical or Motor Skills) หมายถึง การใช้กล้ามเนื้อทำงานร่วมกับเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตามลักษณะที่ควรจะเป็น แล้วได้ชิ้นงานหรือผลงานที่ถูกต้องภายในเวลาที่เหมาะสม จำนวนครั้งในการฝึกกรรมถึงความถี่ในการใช้ทักษะ ส่งผลต่อความชำนาญและความคงอยู่ของทักษะฝีมือนั้นด้วย กล่าวคือ การฝึกบ่อยทำบ่อยส่งผลให้เกิดทักษะความชำนาญได้มากและการใช้ทักษะเหล่านั้นบ่อยๆ จะเป็นการเสริมความคงคงทนและให้เกิดความชำนาญเพิ่มมากขึ้น

3. ต้องการให้ผู้เรียนเป็นผู้มีกิจนิสัยที่ดีในการทำงาน มีความตระหนักรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นคนตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์สุจริต เป็นพลเมืองดีในสังคม กิจนิสัยของบุคคลในการทำงาน (Work Habit) เป็นการสะท้อนออกจากภาวะจิตใจที่ พร้อมจะแสดงให้เห็นถึงความตระหนัก ความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่ ฯลฯ ในภาวะและเหตุการณ์ต่าง ๆ การให้เนื้อหา (Information) ในเรื่องกิจนิสัยมิได้เป็นการสร้างกิจนิสัยโดยตรง แต่เป็นการสร้างความรู้เพื่อเป็นข้อมูลในการเปรียบเทียบว่าสิ่งนั้นควรหรือไม่ควรปฏิบัติ ควรกระทำหรือควรที่จะละเว้น ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในด้านนี้ จะต้องมียุทธศาสตร์และสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยในสิ่งที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เช่น ถ้าต้องการไม่ให้ผู้เรียนเข้าทำงานสาย ครูผู้สอนก็ต้องไม่สาย เป็นต้น

2.1.2 สาเหตุของปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียน

2.1.2.1 ด้านครอบครัว

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2544, หน้า 17-18) ได้กล่าวไว้ว่าอิทธิพลจากครอบครัว ได้แก่ พ่อแม่พี่น้องในครอบครัว ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. พ่อแม่ไม่ปรองดองกัน มีลักษณะของบ้านแตก เช่น พ่อแม่แยกทางกันอยู่ หย่าร้างกัน ทะเลาะเบาะแว้งกัน ทำให้ผู้เรียนขาดความปลอดภัย ขาดความอบอุ่น ต้องออกจากบ้านมาพึ่งผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อน

2. การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มักเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ ละเลย หรือเอาใจใส่มากเกินไป ทำให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพความเป็นจริงไม่ได้ เกิดความขัดแย้งและปมด้อยขึ้น อาจหันไปพึ่งพาเหล่า บุหรี่ ยาเสพติด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับพ่อแม่ หากมีความเข้าใจที่ดีต่อกันจะลดปัญหาของวัยรุ่นให้ลดน้อยลงได้ เพราะสามารถพึ่งพาพ่อแม่ได้

4. ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในครอบครัว พี่น้องที่ไม่เข้าใจกัน ทะเลาะกัน พ่อแม่รักน้องเกินกว่าพี่ จะเกิดความแตกแยกกันในหมู่พี่น้องได้

2.1.2.2 ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย

ระเบียบของวิทยาลัยเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและการให้คะแนนของนักศึกษา (มหศักดิ์ ร่วมรักษ์, 2540: หน้า 4-5)

1. เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในวิทยาลัย ได้แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายปกครอง เพื่อเป็นแกนกลางรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงาน ควบคุมความเรียบร้อยภายในวิทยาลัย
2. เกี่ยวกับการสร้างระเบียบวินัยของนักศึกษา ได้แก่ การอบรมชี้แจง แนะนำนักศึกษาให้เข้าใจกฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการติดต่อประสานงานกับอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าฝ่ายปกครอง เพื่อแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักศึกษา ให้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ และกฎเกณฑ์ต่างๆที่วางไว้
3. เกี่ยวกับการรักษาวินัยของนักศึกษา การฝ่าฝืนไม่ทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย เป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครองที่ต้องมีการประสานงานกับผู้ปกครอง ให้รับทราบ และทำการแก้ไขความประพฤติของนักศึกษาร่วมกัน

2.1.2.3 ด้านครู

ประสาร ทิพย์ธารา (2527, หน้า 138-139) ได้กล่าวว่า ครูเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการขาดเรียน โดยแบ่งครูได้ดังนี้

1. ครูไม่เข้าใจเด็ก ครูต้องเป็นทั้งผู้สอนและเป็นທີ່ปรึกษา เป็นที่พึ่งให้กับเด็กได้ เมื่อเด็กไม่เข้าใจในครู ก็จะทำให้เกิดความเห็นห่างเป็นเหตุให้ขาดเรียนได้
2. ครูไม่พอกับจำนวนนักเรียน ทำให้บางวันได้เรียนบ้าง ไม่ได้เรียนบ้าง ทำให้เด็กคิดว่าการมาเรียนมีค่าเท่ากับการไม่มาเรียน จึงอยู่บ้านช่วยพ่อแม่ทำงาน หรือไปเที่ยวเตร่ดีกว่ามาวิทยาลัย
3. ปัญหาครูสอนไม่ดี ไม่ได้เตรียมตัวสอนมา ให้เด็กทำงานอย่างเดียว ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่อยากมาวิทยาลัย
4. ครูไม่สนใจและไม่ติดตามเด็ก ครูบางคนไม่ติดตามว่าเด็กมาเรียนหรือไม่ จึงทำให้เด็กคิดว่าการไม่มาเรียน ครูคงไม่รู้
5. ครูดุเกินไป ขาดความเห็นใจ ขาดความเมตตา ทำอะไรไม่ถูกใจก็ทำโทษ ทำให้เด็กเกิดความหวาดระแวง ไม่สบายใจ ขาดความอบอุ่น ไม่อยากมาวิทยาลัย
6. ครูไม่ให้ความเป็นธรรมกับเด็ก ไม่ยุติธรรม มีความลำเอียง ทำให้เด็กเกลียดครู เกลียดวิทยาลัย และจะขาดเรียนไม่เรียนกับครูคนนั้น
7. ครูขาดการติดต่อกับผู้ปกครอง เด็กบางคนไม่มาวิทยาลัย แต่ทางวิทยาลัยไม่แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ และผู้ปกครองไม่แจ้งสาเหตุของการขาดเรียน

2.1.2.4 ด้านเพื่อน

เพื่อนเป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กขาดเรียน เพื่อนมีหลายประเภท ถ้าเด็กคบเพื่อนที่ดี ก็จะชักนำไปในทางที่ดี แต่ถ้าคบเพื่อนไม่ดีก็จะชักนำการขาดเรียนเพื่อไปเที่ยวเตร่

หาความสนุกสนานจากที่อื่น หรือหากคบเพื่อนที่เกเรก็จะทำให้เป็นเด็กเกเรไปด้วย เพื่อนที่เป็นต้นเหตุทำให้เด็กขาดเรียน มีดังนี้ (สุภาพ กาละปลุก, 2544 : หน้า 13)

1. เพื่อนเสเพล จะชวนกันไปหมกมุ่นกับอบายมุข ไปติดยาเสพติด เล่นการพนัน เด็กจะไม่มีเวลาเรียนหนังสือ หรือไปเรียนก็จะไม่รู้เรื่อง

2. เพื่อนเกเร ร่วมมือกันรังแกเพื่อน ถูกทางวิทยาลัยทำโทษ จึงไม่กล้ามาวิทยาลัย หรืออาจโดนเด็กนักเรียนที่โตกว่าทำร้ายร่างกาย ทำให้เด็กไม่อยากมาวิทยาลัย

2.1.2.5 ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

ประสาร ทิพย์ธารา (2527, หน้า 137-142) ได้กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมที่เด็กอาศัยอยู่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กขาดเรียน เพราะสิ่งแวดล้อมทางสังคมไม่ดี ชักนำให้เด็กเสียฝึกฝนในอบายมุข บางแห่งเป็นแหล่งมั่วสุมทางการพนัน อบายมุขต่างๆ สถานเริงรมย์ต่างๆ เด็กจะเอาอย่างผู้ใหญ่ จากรุ่นพี่ เมื่อเด็กเห็นผู้ใหญ่มั่วสุมกันเด็กก็จะไปอยู่ด้วย นานๆเข้าเด็กก็เริ่มเล่นการพนัน และเห็นว่าสนุกกว่าการไปวิทยาลัย จนลี้มไปวิทยาลัยและไม่อยากไปวิทยาลัยได้ เห็นสิ่งยั่วยวนดีกว่าการเรียนหนังสือ นอกจากนี้ในบริเวณบ้านที่เด็กอาศัยอยู่ มีเด็กที่ไม่เรียนหนังสือ ก็มักจะชวนกันไปเที่ยวเตร่ จนเด็กที่เรียนหนังสือ จะเห็นว่าการที่ไม่เรียนมีอิสระ ไปไหนก็ได้ ไม่มีใครบังคับ ไม่มีกฎเกณฑ์เหมือนวิทยาลัย จึงประพฤติดนในทางที่ไม่ดีได้

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2544, หน้า 19) กล่าวว่า สื่อมวลชน ในการเผยแพร่สื่อต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทั้งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิทยุกระจายเสียง มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันมาก โดยมีทั้งผลดีผลเสีย ถ้าเผยแพร่สิ่งที่มีประโยชน์ ผู้รับสื่อก็ได้ความรู้ใหม่ๆ ถ้าเผยแพร่ในสิ่งที่ไม่ดีประโยชน์ก็จะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี

2.2 งานวิจัยภายในประเทศ

เนาวรัตน์ ภิญวัญ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความเอาใจใส่ของครูเพื่อการแก้พฤติกรรมขาดเรียนของนักเรียน กรณีศึกษา นายบรรค บุญนิยม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ” มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมขาดเรียนของนักเรียนชื่อ นายบรรค บุญนิยม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โดยได้ดำเนินการประสานงานกับฝ่ายปกครอง เรื่องการขาดเรียนของนักเรียน และติดต่อกับผู้ปกครองโดยตรง เพื่อเป็นการแจ้งให้ทราบถึงการหนีเรียนของบุตร ซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองเป็นอย่างดี ผลการศึกษาพบว่า หลังจากได้เรียกนายบรรค มานั่งคุยสอบถามถึงสาเหตุของการหนีเรียน และครูได้ให้คำแนะนำชี้แนะ ติดตามผลการมาขาดเรียนของนายบรรคทุกวันและพบว่าผลการขาดเรียนน้องลงกว่าเดิม

วินิจฉัย วนิชัญญาทรัพย์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมขาดเรียน ขาดเรียนของนักเรียน ปวช. ปีที่ 3 คณะช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี” มี

วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมการมาเรียนขาดเรียนของนักเรียน ปวช.3 วิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี และศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรม การหนีเรียนในปัจจุบันที่เกี่ยวข้อง 4 ด้าน คือ ด้านตัวนักเรียน ด้านครู / วิทยาลัย ด้านสิ่งแวดล้อม และครอบครัว กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลของการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ตัวนักเรียนเทคโนโลยีชลบุรีระดับ ปวช.3 คณะช่างอุตสาหกรรม โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการสังเกต ศึกษาพฤติกรรม การหนีเรียนขาดเรียนของนักเรียนเทคโนโลยีชลบุรี การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์จากแบบสอบถามเชิงพฤติกรรมของนักเรียน และแบบสัมภาษณ์ปัญหา และนำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทำเป็นเปอร์เซ็นต์ จากแบบสอบถาม และจากทางสมุดสถิติการมาเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ จะนำไปสู่การปรับลด หรือเลิกพฤติกรรมการขาดเรียนหนีเรียนของนักเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรีต่อไป

นายณรงค์เดช อินอุทัย (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การแก้ปัญหาการขาดเรียนของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.2 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชาวงจรพัลส์และดิจิตอล ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่ม” มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการขาดเรียนของนักเรียน กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาระดับชั้นปวช.2 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชาวงจรพัลส์และดิจิตอล ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ วิธีการเรียนการสอนแบบกลุ่มความร่วมมือ โดยใช้ชุด Learning By Doing ซึ่งมีจำหน่ายในท้องตลาด โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากใบบันทึกผลการเก็บคะแนนกลุ่ม ใบบันทึกผลการเก็บคะแนนปฏิบัติรายบุคคล และแบบบันทึกความก้าวหน้าด้านพฤติกรรม/จิตพิสัย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 คน มีคะแนนการประเมินคะแนนเก็บที่สูง จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ซึ่งการใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มความร่วมมือนั้นสามารถแก้ไขปัญหได้ในระดับหนึ่ง แต่ควรนำวิธีอื่นๆเข้าร่วมด้วย เพื่อการพัฒนาการสอนอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 รูปแบบการศึกษา

การทำวิจัยชั้นเรียนในครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาพาณิชยกรรม ห้อง CD 101 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษาและเป็นแนวทางในการเรียนการสอนในภาคเรียนถัดไป

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คณะบริหารธุรกิจ สาขาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ห้อง CD 101 จำนวน 40 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย นักศึกษาชาย จำนวน 16 คน และ นักศึกษาหญิง จำนวน 24 คน

3.3 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.3.1.1 บันทึกการเข้าเรียน(Teaching)

3.3.1.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และการอยู่อาศัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุปัญหาพฤติกรรมการขาดเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.3.2 วิธีศึกษา

3.3.2.1 ศึกษาจากเอกสารบันทึกการเข้าเรียน (Teaching) การสังเกต นักศึกษาในขณะที่เรียนของนักศึกษาห้อง CD 101 ในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 โดยเฝ้าสังเกตพฤติกรรมการมาเรียนของนักศึกษาที่ขาดเรียนบ่อย

3.3.2.2 ศึกษาจากแบบสอบถามนักศึกษาในชั้นเรียน โดยแจกแบบสอบถาม ให้กลุ่มนักศึกษาสาขาพัฒนศึกษกรรม ห้อง CD 101 เพื่อเก็บข้อมูลทั่วไป สาเหตุของการขาดเรียน และการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการขาดเรียน

3.3.2.3 สรุปผลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยการนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อให้ทราบสาเหตุของการขาดเรียนและความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการขาดเรียน

3.3.2.4 หาแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมขาดเรียนของนักศึกษา เพื่อนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ในภาคเรียนต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการทำวิจัยชั้นเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมเอกสารข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามสาเหตุของพฤติกรรมขาดเรียนของนักศึกษา (Questionnaire) จากเอกสารบันทึกการเข้าเรียน (Teaching) และการสังเกตในขณะเรียน

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมของงานวิจัยภายในประเทศ เกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมขาดเรียนของนักศึกษาในชั้นเรียน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมมาเรียนของนักศึกษสาขาพัฒนศึกษกรรมห้อง CD 101 ในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 โดยการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มนักศึกษาที่ขาดเรียนบ่อย โดยการเช็ครายชื่อการเข้าเรียนของนักศึกษาจากเอกสารบันทึกการเข้าเรียน (Teaching) และการสังเกตนักศึกษาในขณะเรียน

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพฤติกรรมขาดเรียนของนักศึกษา มาวิเคราะห์ดังนี้

3.5.2.1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

3.5.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาพฤติกรรมขาดเรียนของนักศึกษา เป็นการวัดระดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยในแต่ละ

คำถาม จะใช้เกณฑ์การแบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ สำคัญมากที่สุด สำคัญมาก สำคัญปานกลาง สำคัญน้อย สำคัญน้อยที่สุด ตามวิธี Rating Scales (กฤษทสิ เวชสาร, 2545: 111-123) โดยแต่ละระดับ มีการกำหนดคะแนนตามระดับความสำคัญดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

และค่าเฉลี่ยจะนำมาแปลผลตามระดับความสำคัญดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับการแปลผล
4.50 – 5.00	มีความสำคัญมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีความสำคัญมาก
2.50 – 3.49	มีความสำคัญปานกลาง
1.50 – 2.49	มีความสำคัญน้อย
1.00 – 1.49	มีความสำคัญน้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 ความถี่ (Frequency) คือ จำนวนครั้งที่เกิดค่าจากการสังเกตนั้น ปรากฏในข้อมูล ซึ่งใช้สัญลักษณ์ f แทนความถี่

3.6.2 ร้อยละ (Percent) อัตราร้อยละ หรือ เปอร์เซนต์ (percentage/percent) คือ การนำเสนอจำนวนโดยใช้เศษส่วนที่มีตัวส่วนเป็น 100 มักใช้สัญลักษณ์เป็นเครื่องหมาย เปอร์เซนต์ (%)

3.6.3 ค่าเฉลี่ย (Average หรือ Mean) คือ ค่ากลาง ซึ่งคำนวณจากผลบวกของ ข้อมูลและหารด้วยจำนวนของข้อมูล สัญลักษณ์ที่ใช้คือ \bar{X} อ่านว่า เอ็กซ์บาร์ โดย ผลบวก (sum) ของข้อมูล

เขียน $\sum_{i=1}^n X_i$ หมายถึง การบวกข้อมูล n จำนวนจาก X_1 ถึง X_n เมื่อ n คือ จำนวน ของข้อมูล ดังนั้นสูตรที่คำนวณคือ

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^N X_i}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย
 X_i คือ ข้อมูลทั้งหมด
 N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7 สถานที่ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสำรวจข้อมูลนักศึกษา จะดำเนินการที่ห้องเรียน A302 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ

3.8 ระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้รวม 5 เดือน ตลอดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน จนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2555

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษา สาขาพาณิชยกรรม ห้อง CD 101 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และการอยู่อาศัย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอในรูปแบบตารางความถี่และร้อยละ ในตารางที่ 1-4

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุปัญหาพฤติกรรมขาดเรียนของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอในรูปแบบตารางความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยในตารางที่ 5-10

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะที่นักศึกษาได้เสนอแนะเพิ่มเติม โดยรายละเอียดผลการศึกษา มีดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	16	36
หญิง	24	64
รวม	40	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษา เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64 เป็นเพศชาย ร้อยละ 36

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
16 ปี	28	60
17 ปี	10	24
18 ปี	1	8
19 ปี	1	8
รวม	25	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่อายุ 16 ปี ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ อายุ 17 ปี ร้อยละ 24.0 อายุ 18 ปี ร้อยละ 8.0 และอายุ 19 ปี ร้อยละ 8.0

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00	3	7.5
เกรดเฉลี่ย 1.01 – 2.00	3	12
เกรดเฉลี่ย 2.01 – 3.00	17	68
เกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00	5	20
รวม	40	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย 2.01 – 3.00 ร้อยละ 68.0 รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ย 1.01 – 2.00 ร้อยละ 12.0 และเกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00 ร้อยละ 20.0 นอกจากนี้ยังพบว่าเกรดเฉลี่ยของนักศึกษาห้อง CD 101 จำนวน 25 คน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.60

4.2 ข้อมูลสาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียนของนักศึกษา

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียนของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัว	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
การที่ผู้ปกครองบังคับให้เรียนในสาขาที่ไม่ชอบ	3 (12.0)	13 (52.0)	6 (24.0)	2 (8.0)	1 (4.0)	3.60 (ปานกลาง)	1
ฐานะของผู้ปกครอง	2 (8.0)	4 (16.0)	9 (36.0)	4 (16.0)	6 (24.0)	2.68 (ปานกลาง)	5
ผู้ปกครองไม่มีเวลาร่างให้คำปรึกษาชี้แนะเกี่ยวกับการเรียน	1 (20.0)	4 (12.0)	12 (44.0)	3 (12.0)	5 (12.0)	2.72 (ปานกลาง)	4
ผู้ปกครองมีเวลาดูแลเอาใจใส่นักศึกษาน้อย	5 (16.0)	3 (20.0)	11 (12.0)	3 (28.0)	3 (24.0)	3.16 (ปานกลาง)	2
การที่ผู้ปกครองแยกทางกัน	4 (16.0)	5 (20.0)	3 (12.0)	7 (28.0)	6 (24.0)	2.76 (ปานกลาง)	3
การที่ผู้ปกครองตามใจนักศึกษามากเกินไป	4 (16.0)	3 (12.0)	6 (24.0)	4 (16.0)	8 (32.0)	2.64 (น้อย)	6
ค่าเฉลี่ย (แปลผล)						3.51 (ปานกลาง)	

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านครอบครัวโดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.51 ซึ่งในปัจจัยย่อยด้านครอบครัวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การที่ผู้ปกครองบังคับให้เรียนในสาขาที่ไม่ชอบ (3.60) ผู้ปกครองมีเวลาดูแลเอาใจใส่นักศึกษาน้อย (3.16) ผู้ปกครองไม่มีเวลาร่างให้คำปรึกษาชี้แนะเกี่ยวกับการเรียน (2.72) ฐานะของผู้ปกครอง (2.68) และ การที่ผู้ปกครองแยกทางกัน (2.76)

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การที่ผู้ปกครองตามใจนักศึกษามากเกินไป (2.64)

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหา พฤติกรรมการขาดเรียนของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย

ปัจจัยด้านกฎระเบียบ ของวิทยาลัย	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
การจัดตารางเรียนของ นักศึกษา	0 (0.0)	7 (21.2)	10 (30.3)	8 (24.2)	8 (24.2)	2.48 (น้อย)	4
กฎระเบียบการลงทะเบียน นักศึกษาที่ขาดเรียน	4 (12.1)	13 (39.4)	10 (30.3)	5 (15.2)	1 (3.0)	3.42 (ปานกลาง)	2
การติดตามแก้ไขปัญหา การขาดเรียนของ วิทยาลัย	7 (21.2)	14 (42.2)	8 (24.2)	3 (9.1)	1 (3.0)	3.70 (มาก)	1
การประสานงาน ระหว่างวิทยาลัยและ ผู้ปกครอง	3 (9.1)	9 (27.3)	14 (42.4)	4 (12.1)	3 (9.1)	3.15 (ปานกลาง)	3
ค่าเฉลี่ย (แปลผล)						3.19 (ปานกลาง)	

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านกฎระเบียบของวิทยาลัยโดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.19 ซึ่งในปัจจัยย่อยด้านกฎระเบียบของวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การติดตามแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของวิทยาลัย (3.70)

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ กฎระเบียบการลงทะเบียนนักศึกษาที่ขาดเรียน (3.42) และการประสานงานระหว่างวิทยาลัยและผู้ปกครอง (3.15)

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การจัดตารางเรียนของนักศึกษา (2.48)

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหา พฤติกรรมการขาดเรียนของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านครู

ปัจจัยด้านครู	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
การสอนของครูผู้สอนใน รายวิชานี้	3 (9.1)	2 (6.1)	7 (21.2)	10 (30.3)	11 (25.3)	2.27 (น้อย)	3
ครูผู้สอนในรายวิชา ต่างๆ มีส่วนช่วยในการ แก้ไขปัญหาการขาด เรียน	4 (12.1)	10 (30.3)	14 (42.4)	4 (12.1)	1 (3.0)	3.36 (ปานกลาง)	2
อาจารย์ที่ปรึกษา มีส่วน ช่วยในการแก้ไขปัญหา และให้คำปรึกษา	7 (21.2)	12 (36.4)	11 (25.3)	1 (3.0)	2 (6.1)	3.64 (มาก)	1
ค่าเฉลี่ย (แปลผล)						3.09 (ปานกลาง)	

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านครูโดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.09 ซึ่งในปัจจัยย่อยด้านครูที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาและให้คำปรึกษา (3.64)

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆ มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาการขาดเรียน (3.36)

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การสอนของครูผู้สอนในรายวิชานี้(2.27)

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียนของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านเพื่อน

ปัจจัยด้านเพื่อน	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เพื่อนมีส่วนให้นักศึกษา ไม่ยอมมาวิทยาลัย	4 (12.1)	6 (18.2)	7 (21.2)	6 (18.2)	10 (30.3)	2.64 (ปานกลาง)	2
การคบเพื่อนต่างเพศ	5 (15.2)	6 (18.2)	5 (15.2)	5 (15.2)	12 (36.4)	2.60 (ปานกลาง)	3
การที่นักศึกษาไม่มี เพื่อนสนิท	5 (15.2)	5 (15.2)	3 (9.1)	6 (18.2)	14 (42.2)	2.42 (น้อย)	4
การที่นักศึกษามี พฤติกรรม เทียวเตร่ เสี่ยงสารเสพติด	12 (36.4)	8 (24.2)	4 (12.1)	4 (12.1)	5 (15.2)	3.55 (มาก)	1
ค่าเฉลี่ย (แปลผล)						2.80 (ปานกลาง)	

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านเพื่อนโดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.80 ซึ่งในปัจจัยย่อยด้านเพื่อนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การที่นักศึกษามีพฤติกรรม เทียวเตร่ เสี่ยงสารเสพติด (3.55)

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เพื่อนมีส่วนให้นักศึกษาไม่ยอมมาวิทยาลัย (2.64) และการคบเพื่อนต่างเพศ (2.60)

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การที่นักศึกษาไม่มีเพื่อนสนิท (2.42)

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียนของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และสังคม	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย (แปลผล)	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระยะทางในการเดินทาง มาวิทยาลัย	1 (3.0)	6 (18.2)	12 (36.4)	4 (12.1)	10 (30.3)	2.52 (ปานกลาง)	3
สภาพบรรยากาศใน การเรียนในห้อง A307	6 (18.2)	3 (9.1)	10 (30.3)	11 (25.3)	3 (9.1)	2.94 (ปานกลาง)	2
กิจกรรมในวิทยาลัย	1 (3.0)	5 (15.2)	5 (15.2)	15 (45.5)	7 (21.2)	2.25 (น้อย)	4
สภาพแวดล้อมภายใน วิทยาลัย	1 (3.0)	4 (12.1)	9 (27.3)	10 (30.3)	9 (27.3)	3.24 (ปานกลาง)	1
สภาพแวดล้อมบริเวณที่ พักของนักศึกษา	0 (0.0)	3 (9.1)	5 (15.2)	10 (30.3)	15 (45.5)	1.88 (น้อย)	5
ค่าเฉลี่ย (แปลผล)						2.58 (ปานกลาง)	

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมโดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.58 ซึ่งในปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย (3.24) สภาพบรรยากาศในการเรียนในห้อง A307 (2.94) และระยะทางในการเดินทางมาวิทยาลัย (2.52)

สำหรับปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ กิจกรรมในวิทยาลัย (2.25) และ สภาพแวดล้อมบริเวณที่พักของนักศึกษา (1.88)

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญโดยรวมของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียนของนักศึกษา

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับที่
ปัจจัยด้านครอบครัว	2.81	ปานกลาง	3
ปัจจัยด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย	3.19	ปานกลาง	1
ปัจจัยด้านครู	3.09	ปานกลาง	2
ปัจจัยด้านเพื่อน	2.80	ปานกลาง	4
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม	2.58	ปานกลาง	5

จากตารางที่ 10 พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียนโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลาง ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านกฎระเบียบของวิทยาลัยมากที่สุดลำดับแรก ลำดับที่ 2 คือ ปัจจัยด้านครู ลำดับที่ 3 คือ ปัจจัยด้านครอบครัว ลำดับที่ 4 คือ ปัจจัยด้านเพื่อน และลำดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

4.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่นักศึกษาห้อง CD 101 บางส่วนได้เสนอ มีดังต่อไปนี้

1. สาเหตุของการขาดเรียนของนักศึกษาห้อง CD 101 อาจจะมาจกสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน เนื่องจากอุปกรณ์การเรียนการสอนบางอย่างยังไม่พร้อมอยากให้มีการปรับปรุงให้มีความพร้อมมากกว่านี้ เช่น กระดานไวท์บอร์ดที่ชำรุด ฝาผนังที่สีหลุดลอกเป็นแผ่นๆ เป็นฝุ่นกระจายทั่วพื้นห้อง ฝนตกน้ำซึมพื้นลิ้น หน้าต่างชำรุด เครื่องปรับอากาศไม่เย็น ห้องอับชื้น เป็นต้น

2. สาเหตุของการขาดเรียนขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาเองทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นความเกียจคร้านที่ไม่อยากมาวิทยาลัย ขี้เกียจตื่นเช้า ขี้เกียจทำการบ้าน เป็นต้น เพราะฉะนั้นการขาดเรียนหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกและความรับผิดชอบของนักศึกษาแต่ละคนเอง

3. อยากให้อาจารย์สื่อสารกับผู้ปกครองให้ชัดเจนมากกว่านี้ เกี่ยวกับเรื่องการเรียนของนักศึกษาว่าเป็นอย่างไร ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียน และระบบการเรียนการสอน กฎระเบียบต่างๆของวิทยาลัยเป็นแบบใด เพื่อจะได้หาวิธีการแก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างอาจารย์และผู้ปกครอง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

5.1.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชา การโฆษณาของนักศึกษาสาขา
พัฒนยกรรม ห้อง CD 101 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2555

5.1.2 เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของนักศึกษา สาขาการ ตลาดห้อง
CD 101 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ และเป็นแนวทางในการเรียนการสอนในภาค
เรียนถัดไป

5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คณะ
บริหารธุรกิจ สาขาพัฒนยกรรม ชั้นปีที่ 1 ห้อง CD 101 จำนวน 40 คน วิทยาลัยเทคโนโลยี
พายัพและบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย นักศึกษาชาย จำนวน 16 คน และ นักศึกษาหญิง
จำนวน 24 คน

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

5.3.1 บันทึกการเข้าเรียน(Teaching)

5.3.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการขาดเรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย และการ
อยู่อาศัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุปัญหาพฤติกรรมการขาดเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.4.1 สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาห้อง CD 101 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 16 ปี เกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01 – 3.00 และส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่กับพ่อ แม่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษา

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียนโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลาง ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านกฎระเบียบของ วิทยาลัยมากที่สุดลำดับแรก ลำดับที่ 2 คือ ปัจจัยด้านครู ลำดับที่ 3 คือ ปัจจัยด้านครอบครัว ลำดับที่ 4 คือ ปัจจัยด้านเพื่อน และลำดับสุดท้ายคือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เมื่อ พิจารณาในส่วนของปัจจัยย่อยในแต่ละด้าน ได้ผลดังนี้

ด้านครอบครัว พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อยปัจจัยด้านครอบครัวโดยรวมใน ระดับปานกลาง ซึ่งปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรก คือ การที่ ผู้ปกครองบังคับให้เรียนในสาขาที่ไม่ชอบ ผู้ปกครองมีเวลาดูแลเอาใจใส่นักศึกษาน้อย และ ผู้ปกครองไม่มีเวลาว่างให้คำปรึกษาชี้แนะเกี่ยวกับการเรียน

ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อยปัจจัยด้าน กฎระเบียบของวิทยาลัยโดยรวมในระดับปานกลาง ซึ่งปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ การติดตามแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของวิทยาลัย และในระดับปานกลาง 2 ลำดับถัดมา คือ กฎระเบียบการลงโทษนักศึกษาที่ขาดเรียน และการประสานงานระหว่างวิทยาลัยและ ผู้ปกครอง

ด้านครู พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อยปัจจัยด้านครูโดยรวมในระดับปานกลาง ซึ่งปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ อาจารย์ที่ปรึกษา มีส่วนช่วยในการแก้ไข ปัญหา และให้คำปรึกษา และในระดับปานกลาง คือ ครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆ มีส่วนช่วยในการแก้ไข ปัญหาการขาดเรียน

ด้านเพื่อน พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อยปัจจัยด้านเพื่อนโดยรวมในระดับปาน กลาง ซึ่งปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ การที่นักศึกษามีพฤติกรรม เที่ยวเตร่ เลี้ยง สารเสพติด และในระดับปานกลาง 2 ลำดับถัดมา คือ เพื่อนมีส่วนให้นักศึกษาไม่ยอมมา วิทยาลัย และการคบเพื่อนต่างเพศ

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อยปัจจัยด้าน สิ่งแวดล้อมและสังคมโดยรวมในระดับปานกลาง ซึ่งปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปาน กลาง 3 ลำดับแรก คือ สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย สภาพบรรยากาศในการเรียนในห้อง A307 และระยะทางในการเดินทางมาวิทยาลัย

สามารถสรุปความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรมการศึกษา 10 ลำดับแรก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 สรุปความสำคัญของปัจจัยที่เป็นสาเหตุปัญหาพฤติกรรมการศึกษา 10 ลำดับแรก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ลำดับ	ปัจจัยย่อย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ	ปัจจัยหลัก
1	การติดตามแก้ไขปัญหาการศึกษาของวิทยาลัย	3.70	มาก	ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย
2	อาจารย์ที่ปรึกษา มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาและให้คำปรึกษา	3.64	มาก	ด้านครู
3	การที่นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเที่ยวเตร่ เสี่ยงสารเสพติด	3.55	มาก	ด้านเพื่อน
4	กฎระเบียบการลงโทษนักศึกษาที่ขาดเรียน	3.42	ปานกลาง	ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย
5	ครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆ มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาการศึกษา	3.36	ปานกลาง	ด้านครู
6	การที่ผู้ปกครองบังคับให้เรียนในสาขาที่ไม่ชอบ	3.30	ปานกลาง	ด้านครอบครัว
7	สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย	3.24	ปานกลาง	ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม
8	การประสานงานระหว่างวิทยาลัยและผู้ปกครอง	3.15	ปานกลาง	ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย
9	ผู้ปกครองมีเวลาดูแลเอาใจใส่นักศึกษาน้อย	2.97	ปานกลาง	ด้านครอบครัว
10	สภาพบรรยากาศในการเรียนในห้อง A307	2.94	ปานกลาง	ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะที่นักศึกษาห้อง CD 101 เสนอเพิ่มเติมถึงสาเหตุของการขาดเรียนที่อาจเป็นไปได้ มีสาเหตุ 3 ประการ คือ จากสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน เนื่องจากอุปกรณ์การเรียนการสอนบางอย่างยังไม่พร้อม อยากให้มีการปรับปรุงให้มีความพร้อมมากกว่านี้ สาเหตุ

ประการที่สอง คือ ความเกียจคร้านของนักศึกษาเอง และประการสุดท้าย คือ การสื่อสารระหว่างอาจารย์และผู้ปกครองในเรื่องการเรียนการสอน กฎระเบียบต่างๆของวิทยาลัย อยากให้มีความชัดเจนมากกว่านี้ เพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างอาจารย์และผู้ปกครอง

5.4.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชา การโฆษณาของนักศึกษา สาขาพัฒนศึกษกรรม ห้อง CD 101 สามารถอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

ด้านครอบครัว พบว่าสาเหตุในปัจจุบันด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขาดเรียน 3 ลำดับแรก คือ การที่ผู้ปกครองบังคับให้เรียนในสาขาที่ไม่ชอบ ผู้ปกครองมีเวลาดูแลเอาใจใส่นักศึกษาน้อย และผู้ปกครองไม่มีเวลาวางให้คำปรึกษาชี้แนะเกี่ยวกับการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2544) ได้กล่าวไว้ว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มักเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ ละเลย หรือเอาใจใส่มากเกินไป ทำให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพความเป็นจริงไม่ได้ เกิดความขัดแย้งและปมด้อยขึ้น อาจหันไปพึ่งพาเหล่า บุหรี่ ยาเสพติด ไม่สนใจเรียน ออกนอกกลุ่มนอกรทางได้

ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย พบว่าสาเหตุในปัจจุบันด้านกฎระเบียบของวิทยาลัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขาดเรียน 3 ลำดับแรก คือ การติดตามแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของวิทยาลัย กฎระเบียบการลงโทษนักศึกษาที่ขาดเรียน และการประสานงานระหว่างวิทยาลัยและผู้ปกครอง สอดคล้องกับการศึกษาของ มหศักดิ์ ร่วมรักษ์ (2540) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การสร้างระเบียบวินัยของนักศึกษา สามารถทำได้โดยการอบรมชี้แจง แนะนำนักศึกษาให้เข้าใจกฎระเบียบ การลงโทษ และข้อบังคับต่างๆ การติดต่อประสานงานกับอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าฝ่ายปกครอง เพื่อแก้ไขปัญหาคความประพฤติของนักศึกษาให้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับและกฎเกณฑ์ต่างๆที่วางไว้และการประสานงานกับผู้ปกครองให้รับทราบและทำการแก้ไขความประพฤติของนักศึกษาร่วมกัน

ด้านครู พบว่าสาเหตุในปัจจุบันด้านครูที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขาดเรียน คือ อาจารย์ที่ปรึกษา และครูผู้สอนมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาคการขาดเรียนและให้คำปรึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ ประสาร ทิพย์ธารา (2527) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ครูเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการขาดเรียน ถ้าครูไม่สนใจและไม่ติดตามเด็ก ครูบางคนไม่ติดตามว่าเด็กมาเรียนหรือไม่ จึงทำให้เด็กคิดว่าการไม่มาเรียน ครูคงไม่รู้ ครูขาดการติดต่อกับผู้ปกครอง เด็กบางคนไม่มาวิทยาลัย แต่ทางวิทยาลัยไม่แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ และผู้ปกครองไม่แจ้งสาเหตุของการขาดเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เนาวรัตน์ ภิญญวัย (2547) ที่ครูได้

ดำเนินการประสานงานกับฝ่ายปกครอง เรื่องการขาดเรียนของนักเรียน และติดต่อกับผู้ปกครอง โดยตรง เพื่อเป็นการแจ้งให้ทราบถึงการหนีเรียนของบุตร ซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง เป็นอย่างดี ผลการศึกษาพบว่า ผลการขาดเรียนน้อยกว่าเดิม

ด้านเพื่อน พบว่าสาเหตุในปัจจุบันด้านเพื่อนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขาดเรียน 3 ลำดับแรก คือ การที่นักเรียนมีพฤติกรรม เที่ยวเตร่ เสี่ยงสารเสพติด การที่เพื่อนมีส่วนให้นักศึกษาไม่ยอมมาวิทยาลัย และการคบเพื่อนต่างเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุภาพ กาละปลุก (2544) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า เพื่อนเป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กขาดเรียน ถ้าเด็กคบเพื่อนที่ดี ก็จะชักนำไปในทางที่ดี แต่ถ้าคบเพื่อนไม่ดีก็จะชักนำการขาดเรียนเพื่อไปเที่ยวเตร่ จะชวนกันไปหมกมุ่นกับอบายมุข ไปติดยาเสพติด เล่นการพนัน เด็กจะไม่มีเวลาเรียนหนังสือ หรือไปเรียนก็จะไม่รู้เรื่อง หรือหากคบเพื่อนที่เกเร ร่วมมือกันรังแกเพื่อน ถูกทางวิทยาลัยทำโทษ จึงไม่กล้ามาวิทยาลัยหรืออาจโดนเด็กนักเรียนที่โตกว่าทำร้ายร่างกาย จึงทำให้เด็กไม่ยอมมาวิทยาลัย

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม พบว่าสาเหตุในปัจจุบันด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขาดเรียน 3 ลำดับแรก คือ สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย สภาพบรรยากาศในการเรียนในห้อง A307 และระยะทางในการเดินทางมาวิทยาลัย ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของประสาร ทิพย์ธารา (2527) ได้กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมที่เด็กอาศัยอยู่ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กขาดเรียน เพราะสิ่งแวดล้อมทางสังคมไม่ดี อาจชักนำให้เด็กเสียคน ผักใฝ่ในอบายมุข บางแห่งเป็นแหล่งมั่วสุมทางการพนัน อบายมุขต่างๆ สถานเริงรมย์ต่างๆ เด็กจะเอาอย่างผู้ใหญ่ เห็นสิ่งยั่วยวนดีกว่าการเรียนหนังสือ นอกจากนี้ในบริเวณบ้านที่เด็กอาศัยอยู่ มีเด็กที่ไม่เรียนหนังสือ ก็มักจะชวนกันไปเที่ยวเตร่ จนเด็กที่เรียนหนังสือ จะเห็นว่าการศึกษาที่ไม่เรียนมีอิสระ ไปไหนก็ได้ ไม่มีใครบังคับ ไม่มีกฎเกณฑ์เหมือนวิทยาลัย จึงประพฤติดนในทางที่ไม่ดีได้ ซึ่งการวิจัยของประสาร ทิพย์ธารา จะเน้นด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เด็กอาศัยอยู่มากกว่า แต่การศึกษาในครั้งนี้ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัย ห้องเรียน รวมถึงอุปกรณ์การเรียนมากกว่าการเป็นอยู่ของตนเอง

5.4.3 ข้อเสนอแนะ

5.4.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ด้านครอบครัว ควรมีการดูแลเอาใจใส่ในนักศึกษาอย่างใกล้ชิด ไม่ควรบังคับกดดันนักศึกษามากเกินไป สนใจปัญหาการเรียนของนักศึกษา พร้อมรายงานผลให้กับทางวิทยาลัยและครูอาจารย์ทราบถึงความเคลื่อนไหวของนักศึกษา รวมถึงการทำกิจกรรมร่วมกับ

นักศึกษาให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มเติมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองกับนักศึกษา หากมีความเข้าใจที่ดีต่อกันจะลดปัญหาของวัยรุ่นให้ลดน้อยลงได้

ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย ควรมีขั้นตอนและแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีการสื่อสารไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งครูอาจารย์ นักศึกษาและผู้ปกครองอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติตามสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนที่ได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการติดตามแก้ไขปัญหาคาราคาเรินของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ด้านครู บทบาทของครูอาจารย์ ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา หรือครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆ ควรร่วมมือกันช่วยกันแก้ไขปัญหานักเรียนนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรแบ่งแยกหน้าที่รับผิดชอบหรือเลือกปฏิบัติต่อนักศึกษาแต่ละคนไม่เท่าเทียมกัน ต้องมีความยุติธรรม อีกทั้งยังต้องเป็นที่ปรึกษาให้กับนักศึกษาในทุกๆเรื่อง นอกจากนี้ยังต้องมีการประสานงานกับผู้ปกครองในการติดตามพฤติกรรมของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

ด้านเพื่อน ควรให้คำแนะนำกับนักศึกษาในการเลือกคบเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนต่างเพศ เพื่อนต่างห้อง หรือต่างวิทยาลัย ที่อาจจะเป็นสาเหตุในการขาดเรียนของนักศึกษาได้ ควรมีการดูแลอย่างใกล้ชิด สอบถาม พูดคุยกับนักศึกษาเรื่องเพื่อน พยายามค้นหาถึงสาเหตุและปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อหาวิธีป้องกันและรับมือกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้

ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม จากผลการศึกษา นักศึกษาให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมภายในวิทยาลัย ห้องเรียน รวมถึงอุปกรณ์การเรียนมากที่สุด ดังนั้นทางวิทยาลัยต้องมีการจัดเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนต่างๆให้มีความพร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีความสะอาดสบาย เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี สภาพแวดล้อมที่สวยงาม ดูอบอุ่นเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของนักศึกษา

5.4.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

การศึกษาพฤติกรรมขาดเรียนในครั้งต่อไป ควรมีการสอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนในรายวิชานั้นๆ และผู้ปกครอง ถึงสาเหตุของการขาดเรียนที่อาจเป็นไปได้ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้จากหลายๆฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มาสรุปหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ควรมีการศึกษาถึงวิธีการหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการติดตามนักศึกษาที่ขาดเรียนบ่อยให้กลับมาเรียนเหมือนเดิม และมีผลการขาดเรียนที่ลดน้อยลง

บรรณานุกรม

- คุณทลี เวชสาร. 2545. **การวิจัยการตลาด**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คลังปัญญาไทย. 2555. “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php/%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%8D%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A8%E0%B8%B6%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B9%81%E0%B8%AB%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%95%E0%B8%B4> (30 กรกฎาคม 2555).
- ณรงค์เดช อินอุทัย. 2550. “การแก้ปัญหาการขาดเรียนของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.2 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ รายวิชาวงจรพัลส์และดิจิตอล ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่ม.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.nathawee.ac.th/wijai/50/Narongdech_r2_50.pdf (30 กรกฎาคม 2555).
- เนาวรัตน์ ภิญวีย์. (2547). “ความเอาใจใส่ของครูเพื่อการแก้พฤติกรรมขาดเรียนของนักเรียน กรณีศึกษา นายธรรมศ บุญนิยม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.acr.ac.th/acr/Wijai/wijai2/26.pdf> (30 กรกฎาคม 2555).
- ประสาร ทิพย์ธารา. (2527). **พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มหศักดิ์ ร่วมรักษ์. (2541). **แนวทางการพัฒนางานปกครองนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยลำปางเทคโนโลยี**. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2544). **การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วัฒนา สุนทรธัย. 2555. “สถิติพื้นฐาน.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://tulip.bu.ac.th/~wathna.s/fundstat.htm> (30 กรกฎาคม 2555).

บรรณานุกรม (ต่อ)

สุภาพ กาละปลุก. 2544. **แนวทางการแก้ไขปัญหาคารขาดเรียนของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยลำปางเทคโนโลยี อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง.** การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุราษฎร์ พรหมจันทร์. 2555. “พฤติกรรมการเรียนรู้และกระบวนการเรียนการสอน.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://www.vrdp.net/data/Download/Books%20tactical%20teaching%20techniques/01.pdf> (30 กรกฎาคม 2555).

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาสาขาพาณิชยกรรม ห้อง CD 101 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ ”

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงใคร่ขอความร่วมมือนักศึกษาโปรดกรอกแบบประเมินในแต่ละด้านตามสภาพเป็นจริงและปราศจากอคติ **การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาจะไม่มีผลต่อการวัดผลประเมินผลการเรียนใด ๆ ทั้งสิ้น**

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการจัดเก็บข้อมูลเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ
 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
 ส่วนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุปัญหาพฤติกรรมขาดเรียนของนักศึกษา
 ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
---------------------------------	----------------------------------
2. อายุ
3. เกรดเฉลี่ยสะสม
4. นักศึกษาอาศัยอยู่กับใคร

☐ 1. พ่อ แม่	☐ 2. ญาติ
☐ 3. เพื่อน	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุปัญหาพฤติกรรมการศึกษาของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

สาเหตุปัญหาพฤติกรรมการศึกษา	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ด้านครอบครัว					
1.1 การที่ผู้ปกครองบังคับให้เรียนในสาขาที่ไม่ชอบ มีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
1.2 นักศึกษาคิดว่าฐานะของผู้ปกครองมีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
1.3 ผู้ปกครองไม่มีเวลาว่างให้คำปรึกษาชี้แนะเกี่ยวกับการเรียน มีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
1.4 ผู้ปกครองมีเวลาดูแลเอาใจใส่นักศึกษาน้อย มีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
1.5 การที่ผู้ปกครองแยกทางกันมีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
1.6 การที่ผู้ปกครองตามใจนักศึกษามากเกินไป มีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
2. ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย					
2.1 การจัดตารางเรียนของนักศึกษาส่งผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
2.2 กฎระเบียบการลงโทษนักศึกษาที่ขาดเรียนมีความสำคัญในระดับใด					
2.3 การติดตามแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของวิทยาลัยอยู่ในระดับใด					
2.4 การประสานงานระหว่างวิทยาลัยและผู้ปกครอง มีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
3. ด้านครู					
3.1 การสอนของครูผู้สอนในรายวิชานี้ มีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
3.2 ครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆ มีส่วนช่วยในการ					

สาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียน	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
แก้ไขปัญหาการขาดเรียนในระดับใด					
3.3 อาจารย์ที่ปรึกษา มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาและให้คำปรึกษาในระดับใด					
4. ด้านเพื่อน					
4.1 เพื่อนมีส่วนให้นักศึกษาไม่อยากมาวิทยาลัยมากน้อยเพียงใด					
4.2 เพื่อนต่างเพศมีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
4.3 การที่นักศึกษาไม่มีเพื่อนสนิท มีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
4.4 การที่นักศึกษามีพฤติกรรม เทียวเตร่ เสี่ยงสารเสพติดมีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
5. ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม					
5.1 ระยะทางในการเดินทางมาวิทยาลัยมีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
5.2 สภาพบรรยากาศในการเรียนในห้อง A307 มีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
5.3 กิจกรรมในวิทยาลัยมีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
5.4 สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยมีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					
5.5 สภาพแวดล้อมบริเวณที่พักของนักศึกษา มีผลต่อการขาดเรียนในระดับใด					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

***** ขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม*****

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวรุ่งนภา ถมมา
วันเกิด	22 กุมภาพันธ์ 2528
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	114/6 หมู่ 3 ต. ห้วยทราย อ. สันกำแพง จ. เชียงใหม่ 50130
เบอร์โทรศัพท์	084-3787702
E-mail	piglet.net@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	
ระดับมัธยมศึกษา	โรงเรียนไชยโรจน์วิทยา
ระดับอาชีวศึกษา	โรงเรียนพาณิชยการลานนา เชียงใหม่
ระดับอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยพายัพ
ประวัติการทำงาน	
2550 – ปัจจุบัน	ประกอบอาชีพอยู่ที่โรงเรียนพายัพเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ จ.เชียงใหม่ ตำแหน่ง อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ แผนกการ บัญชี